

Література

1. Алаев Э.Б. Социально-экономическая география. Понятийно-терминологический словарь / Э.Б. Алаев. – М.: Изд-во "Мысль", 1983. – 350 с.
 2. Городиський Т.І. Інноваційний потенціал: фактори впливу / Т.І. Городиський // Науковий вісник НЛТУ України : зб. наук.-техн. праць. – Львів : РВВ НЛТУ України. – 2007. – Вип. 17.2. – С. 276-284.
 3. Івченко А.О. Тлумачний словник української мови / А.О. Івченко. – Харків : Вид-во "Фоліо", 2002. – 540 с.
 4. Ігнатенко О.Я. Стимулювання інноваційного розвитку промислових підприємств / О.Я. Ігнатенко. [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://www.masters.donntu.edu.ua/2008/fem/ignatenko/library/st1.htm>.
 5. Кузьмін О.С. Фактори інноваційного розвитку підприємств / О. Кузьмін, Т. Кужда. [Електронний ресурс]. – Доступний з http://www.experts.in.ua/baza/analytic/index.php?ELEMENT_ID=11391.
 6. Словник іншомовних слів / за ред. О.С. Мельничука. – К.: Головна ред. УРЕ, 1977. – 776 с.
 7. Шевчук Л.Т. Регіональна економіка : навч. посібн. / Л.Т. Шевчук. – К.: Вид-во "Знання", 2011. – 319 с.

Колодійчук А.В. Классификация факторов инновационного развития промышленности

Разработан ряд классификаций инновационного развития промышленности по следующим классификационным признакам: иерархическому уровню создания инноваций, характеру обеспечения спроса на инновации, особенности влияния на рыночную среду, характеру влияния, часовому горизонту действия, влиянию на сферу локализации инноваций, экономической сущности инноваций, характеру значимости инноваций, по эффекту от инноваций, характеру результативности влияния.

Ключевые слова: инновации, инновационное развитие, промышленность, факторы, рынок, обычные инновации, процессуальные инновации, продуктовые инновации.

Kolodiychuk A.V. Classification of factors of innovative development of industry

The row of classifications of innovative development of industry is developed in the article after the followings classification signs: after the hierarchical level of creation of innovations, after character of providing of demand on an innovation, after the feature of influence on a market environment, after character of influence, after sentinel horizon of action, after influence on the sphere of localization of innovations, after economic essence of innovations, after character of meaningfulness of innovations, after an effect from innovations, after character of effectiveness of influence.

Keywords: innovations, innovative development, industry, factors, market, ordinary innovations, process innovations, product innovations.

УДК 657.372.5 *Доц. М.В. Корягін, канд. екон. наук – Львівська КА*

АСПЕКТИ ВІДОБРАЖЕННЯ ПЕРЕОЦІНКИ АКТИВІВ У БУХГАЛТЕРСЬКОМУ ОБЛІКУ

Розглянуто основні аспекти відображення переоцінки активів у бухгалтерському обліку. Надано пропозиції щодо переоцінки вартості всіх видів активів підприємства та розроблено рекомендації щодо усунення проблемних питань переоцінки активів. Охарактеризовано переоцінку активів підприємства як один із способів приведення у відповідність балансової вартості активів до їх справедливої вартості.

Ключові слова: оцінка та переоцінка активів, справедлива вартість активів, балансова вартість активів.

Вступ. Динамічне реформування відносин власності, розвиток трансформаційних процесів та структурні зрушення в економіці країни, формування ринку інтелектуальної власності, коливання рівня інфляції та курсу валюти зумовлюють виникнення залежності стратегії розвитку підприємства від повноти, своєчасності та достовірності інформації про вартість та ефективність використання активів підприємства. З огляду на це, набуває особливої актуальності питання визначення реальної (справедливої) вартості активів суб'єкта господарювання на основі проведення їх переоцінки.

Аналіз останніх досліджень та публікацій свідчить, що досліджено проблеми відображення в обліку оцінки та переоцінки активів у працях роботи багатьох вітчизняних та зарубіжних вчених, зокрема: Ф.Ф. Бутинця, М.І. Бондаря, Г. Велша, С.Ф. Голова, В.М. Костюченко, Л.Г. Ловінської, Н.М. Малюги, І.М. Павлюка, В.М. Пархоменка, О.М. Петрука, Я.В. Соколова та ін. Однак, залишаються поза увагою систематизація проблемних питань переоцінки вартості всіх видів активів підприємства та розроблення пропозицій щодо їх усунення, що зумовлює актуальність проведеного дослідження.

Постановка завдання. Розгляд проблемних питань переоцінки активів підприємства, яка виступає одним із способів приведення у відповідність балансової вартості активів до їх справедливої вартості.

Результати досліджень. Переоцінка вартості активів підприємства може проводитися з різних причин (втрата корисності активів, збільшення їх вартості внаслідок коливання справедливої вартості на ринку) [2]. Умови проведення переоцінки активів визначено чинним законодавством у сфері бухгалтерського обліку (табл.).

Табл. Умови проведення переоцінки активів підприємства

№ з/п	Об'єкт	Нормативний документ	Випадки та умови проведення переоцінки
1	Нематеріальні активи	П(С)БО 8 "Нематеріальні активи" п. 19	Підприємство може здійснювати переоцінку за справедливою вартістю на дату балансу тих нематеріальних активів, щодо яких існує активний ринок
2	Основні засоби	П(С)БО 7 "Основні засоби" п. 16	Переоцінка об'єкта основних засобів проводиться за умови, що його залишкова вартість (за даними бухгалтерського обліку) істотно відрізняється від справедливої вартості на дату балансу. Порогом істотності для проведення переоцінки або відображення зменшення корисності об'єктів основних засобів може прийматися величина, що дорівнює 1 % чистого прибутку (збитку) підприємства, або величина, що дорівнює 10 % відхиленню залишкової вартості об'єктів основних засобів від їх справедливої вартості
3	Довгострокові біологічні активи	П(С)БО 30 "Біологічні активи" п. 10	Біологічні активи на дату балансу (як річного, так і проміжних) відображаються за справедливою вартістю, зменшеною на суму очікуваних витрат на місці продажу
4	Довгострокові фінансові інвестиції	П(С)БО 12 "Фінансові інвестиції" п. 12	Балансова вартість інвестицій збільшується (зменшується) на суму, яка є часткою інвестора в чистому прибутку (збитку) об'єкта інвестування за звітний період, з включенням цієї суми до складу доходу (витрат) від участі в капіталі

5	Довгострокова дебіторська заборгованість	П(С)БО 21 "Вплив змін валютних курсів" п. 6	На кожну дату балансу: а) монетарні статті в іноземній валюті відображаються з використанням валютного курсу на дату балансу; б) немонетарні статті, які відображені за історичною собівартістю і зарахування яких до балансу пов'язано з операцією в іноземній валюті, відображаються за валютним курсом на дату здійснення операції; в) немонетарні статті за справедливою вартістю в іноземній валюті відображаються за валютним курсом на дату визначення цієї справедливої вартості
6	Інвестиційна нерухомість	П(С)БО 32 "Інвестиційна нерухомість" п. 22	Сума збільшення або зменшення справедливої вартості інвестиційної нерухомості на дату балансу відображається у складі іншого операційного доходу або інших витрат операційної діяльності відповідно
7	Запаси	П(С)БО 9 "Запаси" п. 28	Якщо чиста вартість реалізації тих запасів, що раніше були уцінені та є активами на дату балансу, надалі збільшується, то на суму збільшення чистої вартості реалізації, але не більше від суми попереднього зменшення, визнається інший операційний дохід зі збільшенням вартості цих запасів
8	Поточні біологічні активи	П(С)БО 30 "Біологічні активи" п. 10	Біологічні активи відображаються на дату проміжного і річного балансу за справедливою вартістю, зменшеною на очікувані витрати на місці продажу
9	Дебіторська заборгованість за товари, роботи, послуги	П(С)БО 10 "Дебіторська заборгованість" п. 7	Поточна дебіторська заборгованість, яка є фінансовим активом (крім придбаної заборгованості та заборгованості, призначеної для продажу), включається до підсумку балансу за чистою реалізаційною вартістю. Для визначення чистої реалізаційної вартості на дату балансу обчислюється величина резерву сумнівних боргів
10	Поточні фінансові інвестиції	П(С)БО 12 "Фінансові інвестиції" п. 8	Фінансові інвестиції (крім інвестицій, що утримуються підприємством до їх погашення або обліковуються за методом участі в капіталі) на дату балансу відображаються за справедливою вартістю

З урахуванням умов проведення переоцінки, її результати відображаються на рахунках бухгалтерського обліку з урахуванням вимог чинного законодавства. Умови проведення переоцінки окремих видів активів, передбачені чинним законодавством, значно різняться.

За умови, що для окремих видів **нематеріальних активів** існує активний ринок, підприємство може здійснювати їх переоцінку за справедливою вартістю (пп. 19-24 П(С)БО 8 "Нематеріальні активи"). Однак для України така переоцінка є проблемною, оскільки практично для жодного виду нематеріальних активів такий ринок не функціонує. Саме цю проблему переоцінки нематеріальних активів науковці та практики вважають найголовнішою, адже активний ринок для більшості видів нематеріальних активів відсутній.

Згідно з п. 4 П(С)БО 8 "Нематеріальні активи", активний ринок – це ринок, якому властиві такі умови: а) предмети, які продаються та купуються на цьому ринку, є однорідними; б) будь-коли можна знайти зацікавлених продавців і покупців; в) інформація про ринкові ціни є загальнодоступною.

За словами науковців, для більшості об'єктів права інтелектуальної власності ринки не визнаються активними (зокрема ринки патентів, торгових

марок, прав на публікацію унікальних об'єктів) [1, с. 206-207; 7, с. 172]. Якщо підприємство бажає здійснити переоцінку права на винахід, то повинні бути переоцінені всі права на об'єкти цієї групи, щодо яких існує активний ринок, наприклад: права на сорти рослин, породи тварин, ноу-хау тощо [8, с. 43]. Згідно з чинними нормами П(С)БО 7 "Основні засоби", підприємство може переоцінювати об'єкт основних засобів, якщо залишкова вартість цього об'єкта істотно відрізняється від його справедливої вартості на дату балансу. У разі переоцінки об'єкта основних засобів на ту саму дату здійснюється переоцінка всіх об'єктів групи основних засобів, до якої належить цей об'єкт.

Переоцінена первісна вартість та сума зносу об'єкта основних засобів визначається множенням відповідно первісної вартості та суми зносу об'єкта основних засобів на індекс переоцінки (визначається діленням справедливої вартості об'єкта, який переоцінюється, на його залишкову вартість). Якщо залишкова вартість об'єкта основних засобів дорівнює нулю, то його переоцінена залишкова вартість визначається додаванням справедливої вартості цього об'єкта до його первісної (переоціненої) вартості без зміни суми зносу об'єкта. При цьому для таких об'єктів, що продовжують використовуватися, обов'язково визначається ліквідаційна вартість.

Сума дооцінки залишкової вартості об'єкта основних засобів включається до складу додаткового капіталу, а сума уцінки – до складу витрат. Виключенням є проведення повторних переоцінок. Зазначений порядок суперечить нормам МСФЗ, які не передбачають рахунок, аналогічного до вітчизняного рахунку 42 "Додатковий капітал". Науковці по-різному висловлюються щодо цього питання. Під час проведення переоцінки, за словами П. Цюмпи, якщо оціночна вартість є вищою за купівельну, то реалізований приріст вартості потрібно відображати як резерв, але в жодному випадку не як прибуток до розподілу [14, с. 140].

З погляду науковців, як справедлива вартість під час оцінювання основних засобів та інших необоротних матеріальних активів виступає ринкова ціна [5, с. 472]. При цьому невизначеними залишаються умови ринків, які повинні визнаватися активними. Також потребує вирішення проблема доцільності переоцінки всіх об'єктів, що належать до однієї групи основних засобів, у тих випадках, коли значно відрізняється балансова та справедлива вартість тільки одного об'єкта групи. Як зауважують практики, перед складанням фінансової звітності варто визначити справедливую вартість біологічних активів [13, с. 18-19]. Для цього спеціально створена комісія аналізує інформацію щодо залишків біологічних активів рослинництва і тваринництва в розрізі аналітичних рахунків їх обліку. При цьому вивчаються ціни активного ринку, а також інформація з інших джерел щодо діючих цін на наявні у підприємства біологічні активи. Якщо за окремими видами біологічних активів справедливую вартість визначити неможливо, то комісія робить відповідне обґрунтування.

Справедлива вартість біологічних активів визначається на дату балансу і порівнюється з обліковою вартістю. Відповідно, сума дооцінки та уцінки на дату балансу вартості довгострокових біологічних активів, які оцінюються

за первісною вартістю, відображається у складі доходів та витрат діяльності одночасно із зменшенням (збільшенням) суми зносу, що обліковується на субрахунок 134 "Накопичена амортизація довгострокових біологічних активів". Найбільшою проблемою проведення переоцінки біологічних активів є визначення їх справедливої вартості. Саме через це, як показують проведені дослідження, на практиці біологічні активи у більшості випадків відображаються за історичною собівартістю. Виключення становлять лише підприємства, акції яких обертаються на активних ринках.

Порядок переоцінки **довготермінових та поточних фінансових інвестицій** регулюється П(С)БО 12 "Фінансові інвестиції". Зокрема, сума збільшення або зменшення балансової вартості фінансових інвестицій на дату балансу (крім інвестицій, що обліковуються за методом участі в капіталі) відображається у складі інших доходів або інших витрат відповідно [11].

Потрібно враховувати, що справедлива вартість фінансових інвестицій може бути як вищою, так і нижчою від їх собівартості. У такому разі фінансові інвестиції підлягають переоцінці, результати якої визнаються як інші доходи або інші витрати [2, с. 146].

За словами науковців, періодична переоцінка вартості інвестицій забезпечує прозорість фінансової звітності для користувачів, надає об'єктивну оцінку його фінансового стану і результатів діяльності [12, с. 101].

Проблемою відображення справедливої вартості фінансових інвестицій є невідповідність норм вітчизняного П(С)БО 12 "Фінансові інвестиції" міжнародним стандартам, не врахування нюансів переоцінки фінансових інструментів, що активно впроваджуються вітчизняними підприємствами. Це відбувається в умовах загального визнання саме неправильної оцінки фінансових інструментів як першопричини останньої світової фінансової кризи.

Зміна вартості **довгострокової і поточної дебіторської заборгованості** може здійснюватись внаслідок таких обставин: необхідності перерахунку вартості дебіторської заборгованості за зовнішньоекономічними контрактами як монетарної статті внаслідок зміни курсу іноземної валюти; зміни умов договору з пролонгацією платежів; у разі невпевненості щодо погашення поточної дебіторської заборгованості боржником (сумнівний борг); за умови впевненості щодо неповернення поточної дебіторської заборгованості боржником (безнадійна дебіторська заборгованість); після закінчення строку позовної давності з дебіторської заборгованості (безнадійна дебіторська заборгованість).

У разі невпевненості щодо погашення поточної дебіторської заборгованості виникає сумнівний борг, для покриття якого підприємство має право створити резерв сумнівних боргів. Згідно з принципом оцінки за історичною (фактичною) собівартістю, активи і пасиви обліковують переважно за вартістю їх придбання чи виникнення. Цей принцип застосовують підприємства, переоцінюючи дебіторську заборгованість в іноземній валюті [10, с. 199]. Під час відображення дебіторської заборгованості в балансі підприємство не може достовірно визначити імовірність її своєчасного погашення. При цьому активи підприємства повинні відображатися у звітності, виходячи з їх реальної оцінки [6, с. 85].

Проблемним залишається питання достовірного визначення суми резерву сумнівних боргів. Фактично, на практиці за рахунок модифікації облікової політики підприємства можуть значно маніпулювати цією статтею, що призводить до спотворення як фінансового результату, так і вартості чистих активів підприємств на звітну дату.

Здійснення переоцінки **оборотних матеріальних активів** передбачається П(С)БО 9 "Запаси" на дату складання фінансової звітності з метою забезпечення реалізації принципу обачності. Цей принцип передбачає застосування в обліку таких методів оцінки, які не будуть занижувати оцінку зобов'язань та витрат і завищувати оцінку активів й доходів підприємства. Таким чином, П(С)БО 9 визначає можливість здійснення лише уцінки первісної вартості оборотних матеріальних активів (за виключенням повторної переоцінки). Відображення в обліку результатів переоцінки оборотних матеріальних активів здійснюється з урахуванням вимог пп. 24-28 П(С)БО 9 "Запаси". На відміну від переоцінки необоротних активів, запаси можуть дооцінюватися лише в межах попередніх уцінок. Тому першим зменшенням вартості оборотних матеріальних активів може бути лише уцінка, та їх дооцінена вартість не може бути вищою за історичну собівартість.

Окремі особливості реалізації принципу обачності (або консерватизму) в процесі переоцінки оборотних матеріальних активів розглядає Я.В. Молоток [9, с. 108]. Зокрема автор вказує, що якщо ринкова ціна виявляється нижчою за середню, то необхідно провести переоцінку запасів. При цьому для сировини і матеріалів як ринкової ціни зазвичай приймається ціна придбання (заміщення), а для готової продукції – ціна можливої реалізації.

Проблемним питанням щодо оборотних матеріальних активів, на нашу думку, залишається необхідність відображення їх вартості за найнижчою із двох вартостей. За рахунок такої методики у випадку подорожчання запасів балансова вартість підприємства не відповідає його ринковій вартості, що знижує цінність інформації, сформованої системою бухгалтерського обліку. Вирішення цієї проблеми як на рівні національних, так і міжнародних стандартів бухгалтерського обліку, на нашу думку, буде сприяти підвищенню релевантності бухгалтерської інформації.

Висновки. У процесі формування ринкової вартості підприємства переоцінка активів підприємства виступає необхідним інструментом. Разом з тим, наявні на сьогодні проблеми переоцінки вартості активів підприємства, що проявляються у недосконалому законодавчих норм, не сформованості активного ринку відповідних видів активів, відставанні практики від теорії, призводять до надання недостовірної інформації власникам капіталу в частині реальної вартості майна підприємства. Тому потребує подальших досліджень методика комплексного облікового відображення показників вартості підприємства, зокрема проведення переоцінки окремих видів активів підприємства.

Література

1. Банасько Т.М. Ідентифікація і оцінка нематеріальних активів у бухгалтерському обліку – дискусійні питання, можливість їх розв'язання / Т.М. Банасько // Вісник соціально-економічних досліджень. – 2010. – № 38. – С. 205-212.

2. Бутинець Ф.Ф. Бухгалтерський фінансовий облік : підручник [для студ. ВНЗ] / за ред. проф. Ф.Ф. Бутинця. – Вид. 7-ме, [перероб. та доп.]. – Житомир : Вид-во ГП "Рута", 2006. – 832 с.
3. Войнаренко М.П. Концепція облікової оцінки інвестиційної нерухомості / М.П. Войнаренко, Л.В. Скоробогата // Збірник наукових праць Черкаського державного технологічного університету. – Сер.: Економічні науки. – Черкаси : Вид-во ЧДТУ. – 2007. – Вип. 22. – С. 8-11.
4. Грачова Р. Інвестиційна нерухомість: статус і оцінка / Р. Грачова // Дебет-Кредит. – 2007. – № 37. – С. 49-51.
5. Джаферова Л.Р. Відображення результатів переоцінки основних засобів в обліку та фінансової звітності підприємства / Л.Р. Джаферова // Економічний форум. – 2012. – № 2. – С. 467-472.
6. Єфремова Л.В. Деякі особливості обліку та оцінки дебіторської заборгованості на підприємстві / Л.В. Єфремова, О.А. Панфілова, В.М. Федь // Бізнесінформ. – 2011. – № 3. – С. 84-87.
7. Криштопа І. Оцінка нематеріальних активів: проблемні питання та напрямки їх вирішення / І. Криштопа // Галицький економічний вісник. – 2010. – № 1(26). – С. 169-176.
8. Кузик Н.П. Актуальні проблеми обліку та оцінки нематеріальних активів / Н.П. Кузик, О.А. Боярова // Теорія і методика обліку та звітності. – 2010. – № 3. – С. 40-44.
9. Молоток Я.В. Консерватизм как основной принцип бухгалтерского учета: опыт Германии / Я.В. Молоток // Бухгалтерский учет. – 1999. – № 8. – С. 105-110.
10. Озеран В.О. Використання облікових принципів у процесі формування фінансових результатів автоспожарств / В.О. Озеран, О.О. Паславська // Вісник Національного університету "Львівська політехніка". – Сер.: Менеджмент та підприємництво в Україні: етапи становлення і проблеми розвитку. – Львів : Вид-во НУ "Львівська політехніка". – 2012. – № 722. – С. 196-199.
11. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку № 12 "Фінансові інвестиції": наказ Міністерства фінансів України від 25 листопада 2002 р., № 989. [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://www.buhgalter911.com/Res/PSB O/PSBO12.aspx>.
12. Собченко А.М. Методика відображення фінансових інвестицій у бухгалтерському обліку / А.М. Собченко // Вісник Бердянського університету менеджменту і бізнесу. – 2010. – № 3 (11). – С. 101-103.
13. Харитоновна А. Переоцінка біологічних активів на дату балансу / А. Харитоновна // БАЛАНС-АГРО. – 2009. – № 19 (199). – С. 18-20.
14. Цюмпа П. Нариси економетрії і побудована на національній політекономії теорія бухгалтерського обліку / П. Цюмпа : пер. з нім. Я. Гончарук, І. Копич, Г. Башнянин, І. Яремко. – Львів : Вид-во "Каменяр", 2001. – 233 с.

Корягин М.В. Аспекти отражения переоценки активов в бухгалтерском учете

Рассмотрены основные аспекты отражения переоценки активов в бухгалтерском учете. Даны предложения по переоценке стоимости всех видов активов предприятия и разработаны рекомендации по устранению проблемных вопросов переоценки активов. Охарактеризована переоценка активов предприятия как один из способов приведения в соответствие балансовой стоимости активов к их справедливой стоимости.

Ключевые слова: оценка и переоценка активов, справедливая стоимость активов, балансовая стоимость активов.

Koryagin M.V. The aspects of reflection the revaluation of assets in accounting

The main aspects of the reflection the revaluation of assets in accounting are studied. The propositions for cost revaluation of all kinds of assets of the company are done and recommendations to address problems the revaluation of assets are developed. Revaluation of assets of the enterprise as a way of bringing the carrying value of assets in order to their air value of assets is characterized.

Keywords: evaluation and revaluation of assets, the fair value of assets, the carrying value of assets.

УДК 336.71(477)

Асист. Ю.В. Кудляк;

студ. А.С. Коновалова – Львівський НУ ім. Івана Франка

АНАЛІЗ СТРАТЕГІЙ ЗРОСТАННЯ ІНОЗЕМНИХ БАНКІВ В УКРАЇНІ

Досліджено сутність стратегії зростання як складової стратегії діяльності банку. Проаналізовано присутність іноземного капіталу у вітчизняному банківському секторі, а також з'ясовано особливості реалізації іноземними банківськими установами стратегії розвитку в Україні в розрізі депозитних операцій, активів та зобов'язань, структури кредитно-інвестиційних портфелів, обсягу капіталу та фінансових результатів діяльності.

Ключові слова: активи, банк з іноземним капіталом, зобов'язання, капітал, материнський банк, стратегія зростання, фінансовий результат.

Актуальність дослідження. Сучасний стан фінансового ринку в Україні характеризується такими особливостями, як нарощування потенціалу, зростання рівня капіталізації та частки іноземного капіталу. Вітчизняна банківська система як кредитний сегмент фінансового ринку представлена не лише вітчизняними банками, а й іноземними, яким притаманні високий рівень менеджменту, професіоналізм в управлінні, а також значний досвід роботи на закордонних фінансових ринках.

Присутність іноземного банківського капіталу характеризується не лише позитивними аспектами, а й містить очевидні проблеми й потенційні загрози, що зумовлює необхідність вивчення процесу трансформації стратегії діяльності банків в умовах глобалізації. Водночас дослідження сутності та особливостей зростання іноземних банків на вітчизняному фінансовому ринку дасть змогу врахувати досвід функціонування з метою забезпечення рентабельності банківського бізнесу в умовах посилення конкуренції.

З урахуванням викладеного вище можна виділити такі **завдання дослідження:**

- розглянути сутність стратегії зростання як складової стратегії діяльності банку;
- проаналізувати присутність іноземного капіталу в банківському секторі економіки України;
- з'ясувати особливості реалізації стратегії зростання на прикладі іноземних банків в Україні.

Аналіз останніх досліджень і публікацій свідчить про те, що проблема експансії іноземного банківського капіталу на вітчизняний фінансовий ринок розглянуто в багатьох працях. Загрози та переваги присутності іноземних банків в Україні досліджували О. Барановський, В. Геєць, В. Коваленко, О. Козьменко, Р. Корнилюк, В. Міщенко, Т. Смовженко та ін. Необхідною є систематизація існуючих досліджень та характеристика сутності й особливостей стратегії зростання іноземних банків в Україні.

Виклад основного матеріалу. У найбільш загальному вигляді можна зазначити, що основна мета стратегії росту – це забезпечення високих темпів розвитку та посилення конкурентної позиції банку. Як зазначає І. Петрук, у тому випадку, коли тенденції розвитку ринку банківських послуг та фінансового ринку не збігатимуться, може виникнути ситуація, коли цілі загальної стратегії розвитку банку не зможуть бути реалізованими через фінансові обмеження [8, с. 156].